

Lappeenrannan Teknillinen Yliopisto

Kansainväliset palvelut

VAIHTORAPORTTI PIETARIIN – FINEC

VAIHTOAIKA SYKSY 2011

Mark Näppi 0325810
20.02.201

1 JOHDANTO

Vaihtoon lähteminen oli ollut mielessäni jo opiskelun aloittamisesta saakka ja tilaisuus siihen koitti kun kävin venäjän kielen intensiivikurssin Pietarissa. Aikaisempina vuosina yliopisto oli sopinut yhteistyösopimuksen kyseisestä kurssista Pietarin teknillisen yliopiston kanssa mutta pienoisista ongelmista johtuen uusi sopimus tehtiin FINEC:n kanssa. Totesin silloin, että kielen opetus on sen verran korkeatasoista ja yliopisto on aivan Pietarin ydinkeskustassa, joten tänne haetaan. Tämän lisäksi luin venäjän kieltä sivuaineenani, joten vaihto tietenkin vahvistaa kielitaitojani. Ainoa ongelma tässä vaihtoajassa oli se, että FINEC on kauppatieteiden yliopisto ja itse olen koneteekkari, jolla on suoritettuna ainoastaan pakolliset tuotantotalouden kurssit.

2 VAIHTOA EDELTÄVÄT TOIMENPITEET

Ensimmäiseksi tietenkin piti hakea vaihtoon ja sitä varten piti täyttää verkossa hakemus, johon laitettiin eri vaihtoyliopistot halukkuusjärjestyksessä. FINEC ei ota kuin muutaman vaihto-opiskelijan LUT:lta, joten hieman piti jännittää sinne pääsemistä. Tämä kuitenkin meni melko kivuttomasti loppujen lopuksi, koska hakijoita yliopistoon ei ollut kuin 2, minä ja kaverini Sami.

Vaihtoon hyväksymisen jälkeen saimme tietoja eri toimenpiteistä, esim. rokotteiden ottamisesta. Hepatiittirokotukset, jäykkäkouristus sekä HIV-testi piti tehdä ennen vaihtoon lähtemistä ja varsinkin rokotukset piti ottaa hyvissä ajoin ennen reissua. HIV-testi pitää tehdä aikaisintaan noin kuukausi ennen vaihtoon lähtemistä kun kuuleman mukaan sitä ei hyväksytä, jos se on otettu esim. 1,5kk ennen vaihtoa. Tämän testin voi myös tehdä Venäjän puolella, mutta itseäni ei kiinnostanut nähdä siellä olevia sairaaloita. HIV-testin saa käsittääkseni veloitusetta YTHS:ssä, mutta itse hoidin kaikki kätevästi kesätöissä ”työmatka”-verukkeella.

Meidän piti tietenkin opiskella FINEC:ssä, joten sitä varten valittiin muutama kurssi syksyä varten. Kuten aikaisemmin kuvailin, en ole lukenut kauppatieteitä, joten tyydyin samoihin kursseihin kuten Sami. FINEC:ssä oli pakollista ottaa vähintään 25op edestä kursseja, mutta maksimipistemäärä sai olla 30op, itselleni sain 29op edestä kursseja kasaan.

Asunnon kanssa piti elää jännityksellä loppuun asti, tai ainakin siihen asti kunnes yksi tuutoreista otti yhteyttä sähköpostin kautta pari viikkoa ennen vaihdon alkamista. Meille lähetettiin lyhyet tiedot kaikista mahdollisista kursseista ja käytännön järjestelyistä, mutta siitä ei täysin selvinnyt asunnon tilanne. Loppujen lopuksi tilanne selvisi paikan päällä.

Venäjälle piti tehdä tietenkin viisumi, jota varten meille lähetettiin kutsu yliopistolta. Tämän kutsun kanssa piti mennä Viisumikeskukseen hakemaan viisumi, joka siis maksetaan omasta pussista(tätä varten taidetaan maksaa sitä stipendiä vaihtoajalta). Viisumin saa 3kk ajaksi ja se on kertaviisumi, eli sillä voi palata takaisin Suomeen mutta Venäjälle ei ole tulemista, jos ei ole tehnyt uutta viisumia. Viisumia varten tarvitsi myös sen HIV-todistuksen eli sen hankkiminen menee melko täpärälle.

3 VENÄJÄ

Kun kaikki dokumentit olivat kunnossa ja tavarat pakattu, oli aika lähteä. Katsoimme läpi helpoimman ja halvimmman tavan päästä Venäjälle, joten valitsimme bussin, joka lähti matkahuollon edestä. Matkan hinta oli 30e luokkaa ja se kesti noin 4 tuntia. Rajalla joutui nousemaan ulos bussista näyttämään passinsa, mutta muuten matka on melko kivuton. Samalla näkee ja tuntee Venäjän moottoriteiden kaltevuusasteen ja kunnan. Bussi pysähtyy ensimmäisenä Viipurissa, jolloin tulee ensimmäisen kerran koti-ikävä. Pietariin päästäessä ei ole niin kamala olo, koska kaupunki on huomattavasti paremmassa kunnossa, ainakin keskustan alue. Bussi pysähtyy hotelli Moskovan eteen, johon jäimme myös intensiivikurssille tullessa, joten paikka oli tuttu ennestään. Saapumispäivänä sää oli erittäin kaunis, joten ajattelimme kävellä yliopistolle, koska muistimme sen olevan ”vain muutaman korttelin päässä”. Todellisuudessa matkaa oli noin 3km, joka on pitkä matka kun pitää raahata matkalaukkua mukana. Kävelimme 2km verran ja päätimme mennä loppumatkan metrolla. Yliopistolle päästyämme arvoimme hetken aikaa, koska ketään ei ollut vastassa. Loppujen lopuksi kysyin neuvoa vanhalta vartijasedältä, joka ystävällisesti näytti asuntolan sijainnin, joka oli siis yliopiston porttien sisäpuolella.

3.1 Asuntola

Kuva 1. Asuntola yliopiston porttien sisäpuolella.

Asuntolalla meidän piti täyttellä lappuja ja maksaa heti 500 ruplaa pesukoneiden, veden, sähkön, netin ja muun vastaavan käytöstä. Tämän jälkeen meille annettiin lasku huoneesta, joka oli 100 ruplaa/yö eli 3000ruplaa/kk → alle 100€/kk.

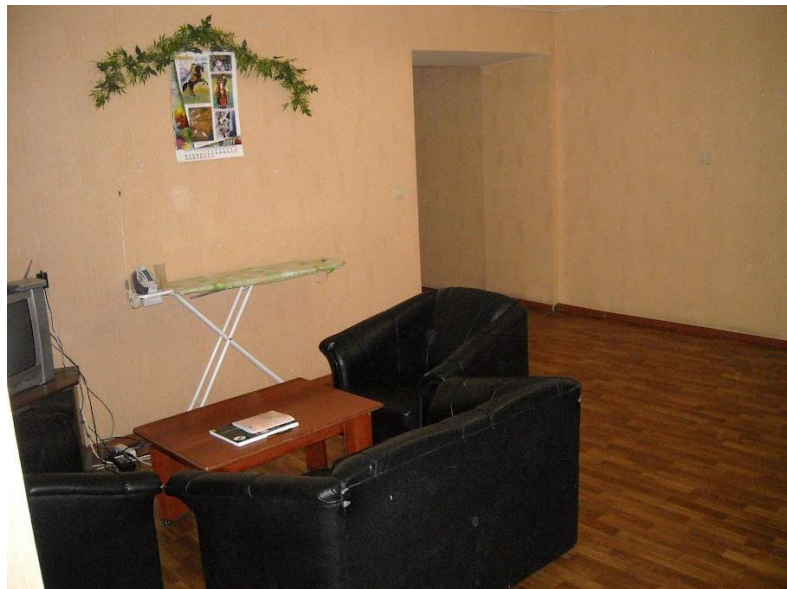

Kuva 2. Huoneemme asuntolassa.

Huoneen kunto ja sisältö oli parempi mitä odotin, koska siellä oli jopa jääkaappi käyttöömmme. Tämä oli toisaalta myös huono asia, koska se piti melko kovaa ääntä öisin. Asuntolassa oli viisi kerrosta ja jokaisessa kerroksessa oli kaksi puolta, jossa 14 huonetta, kaksi vessaa, yksi suihku, keittiö sekä ”olohuone”. Olohuoneessa oli sohvia muutama kappale sekä televisio.

Kuva 3. Suihku.

Kuva 4. Olohuone.

Kuvien perusteella paikka ei ollut häppöinen, mutta ei ollut valittamista hinnan ja sijainnin puolesta. Suihkussa kannatti klo 8-9 aikoihin aamulla, ennen kuin kukaan muu oli herännyt, koska muuten sinne sai sitten odotella vuoroaan. Lisäksi suihkun

kanssa kannattaa olla varovainen, koska veden lämpötila-alue on melko laaja ja huonolla säkällä voi polttaa itsensä. Tähän säätelyyn oppii parin erehdyksen kautta. Vettä ei muuten kannata juoda putkistoissa elävän ameban takia, mutta itse huuhtelin alkuun hampaat vedellä, jonka jälkeen vaihdoin suuveteen. Keitettynä vesi on juomakelpoista esim. kahvia varten, mutta pelkkänä juomavetenä keitetty vesi ei ollut erityisen hyvää. Tätä varten kannattaa ostaa isoja vesikanistereita kaupasta, joiden hinta ei ole mitään päätä huimaava.

Keittiö oli hieman ongelmallinen monessa suhteessa, koska Venäjällä kaikki polttavat, varsinkin sisällä. Yleisin paikka oli vessa sekä keittiö, joten ruokaa laittaessa kannattaa pitää ikkuna auki. Yleensä tupakoitsijat kysyvät lupaa ja harva kieltää heitä polttamasta, ovathan he naapureita ja niihin on pidettävä välit kunnossa. Toinen asia on astiat sekä niiden tiskaus. Asuntolassa käy siivoojatyö arkipäivisin, joka sitten tiskaa astiat, jos kukaan sitä ei ole tehnyt. Täti ottaa kuitenkin kaikki tiskaamattomat astiat talteen eikä anna niitä takaisin, jos niitä ei pyydä erikseen. Viikon kuluttua astioita on melko vähän ja ruuanlaitto on huomattavasti vaikeampaa, kun ei ole mitään pannua millä lämmittää ruoka. Kun asian ottaa esille muille asukkaille, he vastaavat tietenkin, että ”kyllä minä pesen omat astiani aina”. Tämän takia on helpompi ostaa omat ruokailuvälineet, jotka pitää pestä heti käytön jälkeen, muuten joku muu ottaa ne käyttöönsä. Ostimme kämppiksen kanssa yhteisen paistinpannun ja hetken aikaa käytimme sitä siten, että veimme sen käytön jälkeen takaisin huoneeseemme. Sitten päätimme, että voihan se pannu jäädä keittiöön muiden käyttöön, koska olimmehan hyviä naapureita. Huomasimme noin kuukauden päästä, että pannun pinta oli täysin raavittu sekä kahva irronnut. Tarinan opetus: älä jätä omia tavaroita muiden käytettäväksi, he rikkovat sen kuitenkin.

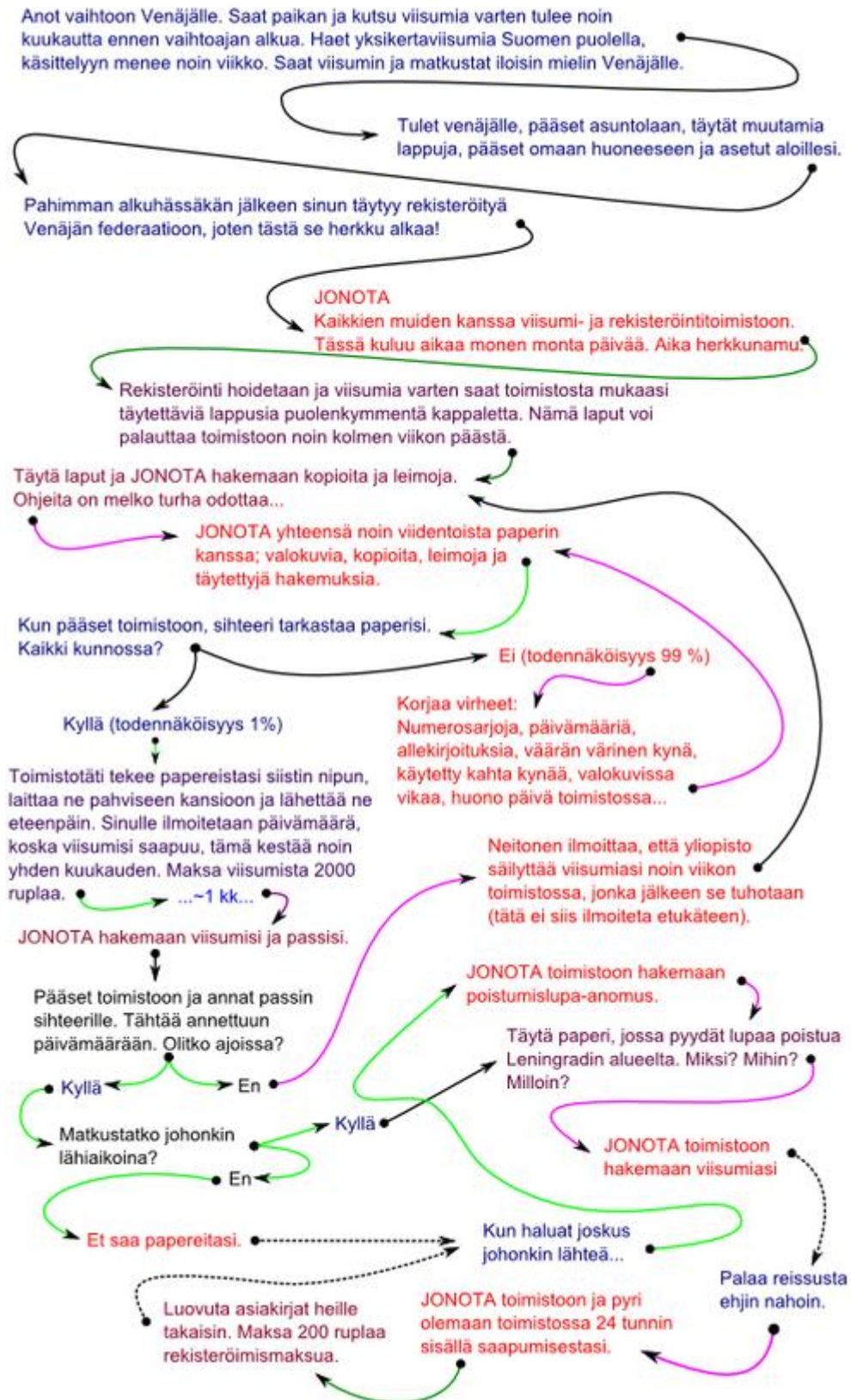
Ovi kannattaa myös lukita aina kun lähtee pois huoneesta ja kukaan muu ei ole vahtimassa tavaroita. Asuntolaan asennettiin yleisiin tiloihin kamerat varastelun ehkäisemiseksi, mutta kannattaa kuitenkin pitää tavarat visusti omassa huoneessa eikä jättää yleisiin tiloihin.

3.2 Rekisteröinti

Se oli lyhyt sepustus asuntolasta ja seuraavaksi siirrytään rekisteröintiin, joka pitää tehdä joka kerta kun matkustat ulkomaille ja tulet takaisin Venäjälle. Ensimmäinen rekisteröinti pitää tehdä 24h kuluessa Venäjälle saapumisesta. Tietenkin kaikki ovat saapuneet samana päivänä maahan kuin sinä, joten odottamista on tarpeeksi. Tämän lisäksi rekisteröinnin hoitavat kaksi vihaista virkailijanaista, jotka eivät puhu lainkaan muuta kieltä kuin venäjää. He myös ärtyvät vielä enemmän, jos kaikki paperit eivät ole kunnossa. Tämä 24h rekisteröinti kävi käytännössä siten, että meillä se venyi 48 tuntiin suuren jonotusmäärän takia, mutta saimme sen loppujen lopuksi tehtyä. Käytännössä koko prosessi meni seuraavanlaisesti: Hae paperi tuolta, jonota tuolla tunti-kaksi-kolme, vie paperi tuonne, maksa tuonne 200 ruplaa jotain maksua, lue nämä ohjeet, nimi alle, jonota, hae paperi. Jonota.

3.3 Multi-viisumi

Vaihtoaika kestää enemmän kuin 90 päivää, jolloin tätä varten täytyy tehdä multi-viisumi. Vaikka papereiden täyttäminen ja toimittaminen oikeaan osoitteeseen kuulostaa yksinkertaiselta, ei se sitä kuitenkaan ole. Paperit täytyi täyttää aivan täysin oikein ja apua saimme rakkailta tutoreilta, jotka täyttivät laput itsekin väärin. Muutaman käännytyksen jälkeen paperit saatiin täytettyä oikein, jolloin piti hakea toisesta toimistosta leimat ja toisesta toimistosta allekirjoitukset. Lisäksi piti toimittaa 6 kpl passikuvia viisumia varten ja maksaa 2000 ruplaa viisumista. Viisumia varten piti antaa passi toimistoon ja hakea se sitten myöhemmin pois, mutta viisumi itsessään ei ole liimattava vaan irrallinen paperipalanen, jota kuljetetaan mukana matkan aikana. Jos ei matkusta mihinkään niin viisumia säilyttää kv-toimisto, josta se pitää hakea viisi päivää ennen matkustamista. Helppoa eikös? Itse hakeminen ei ole ongelmallista, ainoa ongelma on kahdeksan miljoonaa kiinalaista, jotka jonottavat oven edessä sekasortoisesti päästämättä ketään läpi. Tällöin kannattaa varata aikaa, päivän tai kaksi. Tämä on sen takia, koska toimisto on auki ainoastaan klo 14–16.30 välisenä aikana ja yhdellä kiinalaisella meni keskiverroin 30min aikaa hoitaa asiansa. Alhaalla on kaavio viisumin hoitamisesta(otettu Sami Korhosen blogista, kiitos tästä)

Kuva 5. Viisumiprosessi.

3.4 Ruokailu sekä yleinen eläminen

Venäjällä kaupassa käyminen on vaikeampaa kuin Suomessa, koska valikoima eroaa joiltain osin ja ensimmäisenä ei katsota ruokia vaan vodkatarjontaa. Vodkaa on erittäin laajasti ja Venäjällä on laki, jonka mukaan vodkaa ei saa myydä alle 180 ruplaa eli kannattaa katsoa mitä lasinpesunestettä olet ostamassa. Ruuan parasta ennen -merkintä ilmoitetaan siten, että tuotteessa lukee vain valmistuspäivä. Alkuun minua se hieman ihmetytti, että kaupassa myydään useita päiviä vanhoja tuotteita. Hinnat ovat melkein samalla tasolla kuin Suomessa, mutta olut on tietenkin hieman halvempaa. Grillattuna ei kannata ostaa mitään, koska se on sisältä raakaa. Itse onnistuin kerran tekemään sen erehdyksen ja huomasin ihanan punertavan sisäosan kanankoivesta, Nam. Lihat kannattaa ostaa mieluummin lihakaupoista, jotka myyvät hieman halvemmalla kuin tavaratalot. Yliopiston lähellä on erilaisia kauppoja, mutta suosituimmat olivat ПИК-ostoskeskus, jonka alakerrassa oli sellainen kauppa kuin Перекресток ja lähempänä oli sellainen kauppa kuin Дикси, joka oli hieman pienemmän koon kauppa. Samalla kadulla kuin Дикси on myös lihakauppa, josta saa hieman edullisempaa ja tuoreempaa lihaa. Maitotuotteiden kanssa on myös oltava tarkkoina, koska ne tuntuvat pilaantuvan huomattavasti nopeammin kuin Suomessa. Lisäksi hedelmät ja vihannekset kannattaa syödä mahdollisimman nopeasti pois, koska nekin pilaantuvat nopeammin kuin Suomessa. Ulkona syöminen on melko yleistä varsinkin päivällä kun ei kerkeä tekemään ruokaa asuntolalla luentojen välissä. Tarjolla on yliopiston oma ravintola, jossa hinnat ovat melkein samaa luokkaa kuin työpaikkojen ruokaloissa(4-6€). Annokset punnitaan 100g perusteella, jolloin hintaa voi kertyä äkkiä. Lähellä yliopistoa on useita eri lounaspaikkoja, joissa tarjotaan business lunchia hintaan 150–200 ruplaa. Tähän voi aina lisätä tarjoilijan tipin 40–50 ruplaa, joka on tapojen mukaista. Ruokaan kuuluu yleensä pieni annos salaattia, keitto ilman eineksiä(onhan siinä aina jotain, mutta melko laihaa kuitenkin) sekä pääruoka. Pääruoka on yleensä jokin pieni lihamötikkä sekä erittäin paljon riisiä. Ei mikään maailman monipuolisin ruoka, mutta pitää sentään hetken aikaa vatsan täynnä. Yliopiston lähellä on yksi hampurilaispaikka nimeltään city-grill, jossa tarjoillaan erittäin maukkaita hampurilaisia. Lisäksi hintataso on matalampaa kuin esim. kaikkien rakastamassa Mcdonaldsissa. Siellä on kuitenkin yleensä erittäin paljon opiskelijoita, varsinkin päivisin, mutta iltaisin/vloppuisin siellä kannattaa käydä. Tämän lisäksi kävin myös kiinalaisessa ravintolassa, joka on lähellä ПИК-kauppakeskusta. Sinnekin kannattaa

varata pöytä hyvissä ajoin, koska se on Pietarin paras kiinalainen ravintola ja kävijöitä riittää. Joskus voi käydä hyvä tuuri ja vapaa pöytä saattaa löytyä, mutta se on sitten yleensä tupakoitsijoiden puolella. Vatsan saat täyteen 10–20€ hintaan ja ruoka on muutenkin erittäin herkullista.

Yökerhoista en suuremmin osaa kertoa, koska kävin ensimmäisenä iltana kahdessa paikassa ja siihen loppuivat minun yökerhokokemukset. Yliopiston vieressä on katu, jossa on erilaisia klubeja auki ja silloin väkeä on paljon liikenteessä. Paikat ovat yleensä joko niin pieniä, että sinne ei viitsi mennä tai sitten sinne maksaa sisälle liian paljon. Lisäksi siellä poltetaan tupakkaa taukoamatta. Itse tykkäsin enemmän pubeista, joita oli myös riittävästi keskustassa. Hintataso oli tietenkin vaihteleva, mutta suosikkipaikakseni tuli СПб, joita löytyy useita kappaleita Pietarin keskustasta. Sieltä sai tilattua kolmen litran pönikän olutta koko seurueelle edulliseen 300 ruplan hintaan. Lisäksi Venäjällä myydään halvalla naposteltavia oluen kanssa, joten niitä kannattaa kokeilla.

Itse urheilijana halusin hieman harrastaa myös liikuntaa ja hetken kyselyn jälkeen selvitin muutaman kuntosalin itselleni. Kuntosalikulttuuri on hieman erilaista Pietarissa kuin Suomessa, koska täällä ostetaan kuntosalikortti suoraan pidemmäksi aikaa ja hinnat ovat melko korkeita. Nämä ovat enemmänkin varakkaille venäläisille tarkoitettuja saleja, mutta löytyy niitä myös köyhemmille. Tämä kyseinen kuntosali oli Грифон-uimahalli, jossa oli uimahallin yhteydessä myös kuntosali. Kyseisellä paikalla oli yhteistyösopimus FINEC:n kanssa, joten alennusta sai kuntosalista 50 %, jos vilautti FINEC:n opiskelijakorttia. Kuntosaliajan sai valita kahden välillä: aamuvuoro 9-15 tai iltavuoro 15–21. Hinnat erosivat siten, että aamuvuoro maksoi 400 ruplaa ja iltavuoro 800 ruplaa kuukaudelta. Korttia varten piti käydä kuntosalin omassa ”terveystarkastuksessa”, joka kustansi 200 ruplaa, mutta puhumalla sen sai ilmaiseksi. Itse kuntosali oli hyvä hintatasoon nähden, ei liian paljoa ylimääräisiä laitteita ja paljon vapaita painoja sekä tankoja. Aamulla sai rauhassa tehdä sarjansa loppuun asti mutta iltavuorossa, varsinkin klo 17 aikoihin kuntosali oli aivan täysi. Suosittelen tämän takia ottamaan aamuvuoron, jos kurssit antavat siihen mahdollisuuden.

4 OPISKELU

Vaihdon aikana pitää myös opiskella jonkin verran, joten sitä varten valitsin 4 kurssia (5op/kurssi) sekä kielen opetuksen (9op). Kielen opetusta varten meidän piti käydä ”kielitestissä”, joka käytännössä tapahtui ryhmässä pienen haastattelun muodossa. Professori jakoi meidän eritasoisiin ryhmiin ja luennot alkoivat noin viikon kuluttua testistä. Tasoryhmästä riippuen luentoja oli 2-3 kertaa viikossa 4h/krt. Opettajasta sekä kotiyliopistosta riippuen kielen opetuksesta oli myös tentti, mutta meillä ei sitä vaadittu, joten se jäi tekemättä. Sen lisäksi jotkut opettajat antoivat kotiläksyjä ja toiset eivät lainkaan.

Aineopinnot alkoivat vasta noin kuukauden kuluttua vaihtoon tullessa ja ne olivat yleensä viikon kestäneitä intensiivikursseja. Luennot kestivät yleensä 4h ja niitä oli viikossa 4-5 kertaa, jolloin ne olivat todellakin intensiivisiä. Kurssit luennoitiin englanniksi, jos valitsi englanninkielisiä kursseja ja luennointitaso oli vaihteleva. Kurssin lopuksi oli ehkäpä jonkinlainen näennäinen tentti, riippuen kurssista, jonka läpäisi melko kivuttomasti. Kurssien huoneista ilmoitettiin aina joka viikko erikseen ja yleensä luennot olivat kielikeskuksen rakennuksessa eivätkä päärakennuksessa. Eri luennoitsijat keräsivät listaa paikalla olevista, mutta kaikissa tapauksissa paikalla ei edes tarvinnut olla, kunhan oli tentissä paikalla.

Kuva 6. Kielikeskuksen rakennus.

Luentomateriaalina toimi yleensä wikipedia ja luokkahuoneet olivat erittäin pienet sekä ilman minkäänlaisia mukavuuksia.

Kuva 7. Tyypillinen luento”sali”.

Tenttien arvosanat ilmoitettiin jokaiselle erikseen sähköpostitse ja loppujen lopuksi niistä saa yhden paperin, jossa kaikkien kurssien arvosanat ovat näkyvissä. Itse läpäisin kaikki kurssit keskiarvolla 4 ja tieto-taitoa ei ollut, joten ei pelkoa opintopisteiden puolesta. Lisäksi kotiyliopisto hyväksyy vaihtokurssit H-merkinnällä, joten arvosanat eivät vaikuta mihinkään. Venäjällä on muuten arvosana-asteikko 3-5, eli arvosana 2 on jo hylätty eikä ykköstä voi saada muuten kuin tekemällä tentin aliarvoisesti, joten muistappa se!

5 YHTEENVETO

Yleisesti vaihto Pietarissa oli erittäin mielenkiintoinen, vaikka eniten häiritsikin se absurdi byrokratia. Itselläni kielitaito oli hieman parempaa tasoa mutta kieltä oppi erittäin paljon vaihdon aikana ja puhumallahan se tietenkin kehittyi. Alkuun venäläinen kassaneitien ja palvelushenkilökunnan tyyli asenne kohauttaa mutta ajan myötä se unohtuu ja sitä ei enää edes huomaa. Kurssien intensiivisyys oli hieman huono asia, koska asiaa tuli paljon kerrallaan ja väsyneenä sitä keskittyi enemmän piirtelemään laatikoita vihkoonsa. Lisäksi vaatimus tentissä oli aivan naurettavaa,

koska nollatietämyksellä sain kahdesta kurssista arvosanan 5. Kaikki ”pakolliset” turistikohteet nähdään viikon aikana ja itselläni alkoi kiinnostus lopahtamaan muutaman päivän jälkeen, koska museoita ja kuuluisia tönöjä tuntui olevan joka kadun kulmassa. Natiiveja kavereita oli hieman vaikeampi hankkia, jos ei osannut kieltä tai ei pyörinyt oikeissa porukoissa, mutta ei se mikään mahdottomuus ole. He vain pyörivät suurimmaksi osaksi päärakennuksessa eivätkä kielikeskuksessa. Tämäkään ei kielen kannalta ole niin suuri ongelma, koska suurin osa vaihtareista puhuu erittäin sujuvaa venäjää.